

Německo chce údajně „chránit demokracii“ zrušením demokracie

- CZ24 News | 17. srpna 2023

NĚMECKO: AfD už chce volit téměř čtvrtina Němců, což je podle „liberálních demokratů“ v čele země nedemokratické, takže je nyní třeba „chránit demokracii“ zrušením „špatné“ strany.

A pokud by se podobná situace vyskytla kdekoli v EU, tak předpokládám, že tzv. „ochrana demokracie“ by šla úplně stejným směrem.

Jestliže se však podíváte do jiných zemí, tak tam se skutečná opozice krčí někde na hraně volitelnosti a pokud se už někam vyšplhá, tak pouze kolem 10-15%.

To je ovšem procento, které neohroží „Národní frontu“ probruselských stran, tedy aktuálních vlád a řízené opozice.

A toto platí pro drtivou většinu evropských zemí. Dokud se opozici daří díky demonizaci v médiích a ze strany establishmentových politiků či řízené opozice držet na podobných číslech, dá se nějak její existence přejít.

Jenže v Německu již došla obliba skutečné opozice příliš vysoko, kdy se již přejít nedá, proto je třeba rychle „bránit demokracii“ zrušením demokracie.

V ideálním případě zákazem dané strany, což je aktuální téma v Německu, kde se již vedou stále vážnější debaty o tom, jak zrušit stále sílící AfD.

Paradox je, že strana, která je nyní považována za ultrapravicí, je do značné míry v souladu s politikou, jakou praktikovala ještě před nějakými 25 lety třeba CDU.

Jenže zatímco CDU se posunula vedle socanů a Zelených směrem k ultralevici a prakticky s těmito – dnes vládními – stranami splynula, AfD do značné míry převzala její původně konzervativní politiku, která – dříve považovaná za středopravou – je nyní považována za ultrapravicovou.

To se samozřejmě děje ve všech evropských zemích, kde se v reálné politice strany establishmentu zařadily do jednoho šiku, i když navenek si hrají na opozici a ty strany, které se vymykají – a tedy nejsou v souladu s onou NF – jsou ostrakizovány.

Právě tato demonizace pak vede k tomu, že lidé mají pocit, že dnes zcela běžné konzervativní strany (často ani ne pravicové) jsou považovány za ultrapravicí i samotnými voliči a nechtějí je volit ani ti, kdo s danou politikou naprosto souzní.

Všeobecně totéž platí v drtivé většině evropských zemí – včetně České republiky – nicméně nikde jinde než v Německu nenabírá tato demonizovaná opozice tak velkou podporu voličů jako právě v Německu.

Podle průzkumů je AfD na 23 procentech hlasů. To znamená, že strana je stále za CDU, ale před stranou kancléře Scholze

Německo nyní našlo skvělý způsob, jak ochránit demokracii zákazem AfD.

Zachraňte demokracii zrušením demokracie. Naposledy tak činil právě v Německu jistý knírkatý pán, k jehož politice má nyní vláda tzv. „semaforu“ skutečně velmi blízko.

Ostatně, němečtí nacisté se dostávali již záhy po válce na vysoké posty jak v evropské politice (nacista byl prvním šéfem EU), tak světové (nacista byl i první šéf NATO) a samozřejmě i německé, kde byli nacisté nedílnou součástí politiky federální i zemské až do 80. let (později už šlo o jejich potomky).

nacista Hallstein byl prvním šéfem EK v letech 1958-1967

Tito bývalí nacisté se vždy hlásili k establishmentovým stranám a obklopoval se jimi například i otec současné šéfky EK Lejnové, který byl v 70.-80. letech čelním představitelem zemské vlády.

A zatímco nacisté byli záhy po válce rehabilitováni, tak ti, kdo odmítli bojovat za wehrmacht, byli až do konce 90. let (kdy již většina nežila) považováni za zločince a vyloučeni ze společnosti – obzvláště pak na západě Německa, kde byli považováni za dezertéry a například nikdy nesměli podnikat.

Tedy z mého pohledu se třetí říše plynule přetvořila do té čtvrté, kterou reprezentuje politika Berlína a Bruselu.

A to dokazuje i stávající hon na běžnou konzervativní stranu AfD, která je však natolik démonizována, že stále mnoho Němců věří, že jde o extremisty.

V podstatě je to však naopak, extremistická je vláda, která chce nejen zrušit jedinou opozici, ale také prezentuje politiku, která by byla před lety považována za extrémně levicovou.

Do „honu“ na AfD se přidali všichni: korporátní média, politici i neziskovky.

Německý prezident Frank-Walter Steinmeier řekl, že „musíme na jejich místo dosadit ty, kteří se neštítí naší demokracie.“

Příliš mnoho lidí plánuje hlasovat pro nevídanou stranu. Je třeba ji zakázat! Zachraňte demokracii!!

Der Spiegel, mainstreamový plátek, který je svým stylem velmi podobný našemu Seznamu, varoval, že „AfD se stále více radikalizuje. Je čas bránit demokracii lepšími zbraněmi.“

Na obranu demokracie, samozřejmě.

Prohlásit politickou opozici za nepřítele a pak ji zakázat. Odkud to známe? Nestalo se to už dříve v Německu? A co tak členy AfD i uvěznit?

I o tom již „demokraté“ uvažují. Alex Steier, zakladatel pašerácké neziskovky Mission Lifeline, napsal na sociálních sítích, že AfD by měla být zakázána a její vůdci by měli být uvězněni.

Mnozí dávají své „demokratické smýšlení“ najevo i fyzickými útoky na členy strany, případně nabádáním ostatních k útokům jak na členy strany, tak na jejich rodiny, bydliště či místa, kde se schází.

Smrtelným hříchem, kterého se AfD dopustila, je, že se strana stala příliš populární u voličů. To v demokracii nepřichází v úvahu.

Téměř čtvrtina Němců podporuje tuto stranu, která by však podle establishmentu neměla existovat.

Šéf německé Spolkové služby pro ochranu ústavy Thomas Haldenwang řekl, že strana „zde v Německu šíří nenávist proti všem typům menšin.“

Šířením nenávisti má ve skutečnosti na mysli správné citování statistik kriminality nebo naslouchání obavám z masové migrace.

Případně sestavení žebříčků kriminality podle zastoupení křestních jmen, což je způsob, který nejlépe odkryje, kdo vlastně v zemi kriminalitu především páchá.

To je skutečně nepřijatelné. Rychle, zákaz!

Antifa vyhrožovala, že zabije poslankyni AfD Christinu Baumovou. Politik AfD Frank Magnitz byl při útoku zbit tak, že zůstal ležet polomrtvý, další politik AfD, Marc-Manuel Kunstmann byl velmi brutálně zbit v autobuse.

Poslední obětí útoků se stal politik AfD Andreas Jurca, který byl po útoku odpůrců k nepoznání.

Ale extremisté jsou údajně politici z AfD a ne útočící Antifa a Arabové.

Je fascinující, jak politické strany, které jsou proti lockdownům, proti prodlužování války na Ukrajině, proti cenzuře, proti otevřeným hranicím, proti klimatické hysterii a proti centralizaci moci, jsou náhle a z ničeho nic označeny politickým establishmentem za „extremistické“ a hrozí jim zákaz.

Co nám lépe dokazuje, že žijeme v orwellovském světě, kde válka je mír, svoboda je otroctví a korporátní fašismus je liberální demokracie??

[ZDROJ](#)